

Postanowienie z dnia 10 maja 1999 r.

I PKN 177/99

Wątpliwości co do treści żądania pozwu nie można usuwać przez wezwanie do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia.

Przewodniczący: SSN Teresa Flemming-Kulesza (sprawozdawca), Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski, Walerian Sanetra.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 10 maja 1999 r. sprawy z powództwa Zbigniewa P. przeciwko Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej „W.” w G. o zapłatę, na skutek kasacji powoda od postanowienia Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni z dnia 13 stycznia 1999 r. [...]

p o s t a n o w i ł :

u c h y l i ć zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku z siedzibą w Gdyni, postanowieniem z dnia 13 stycznia 1999 r. odrzucił apelację powoda Zbigniewa P. od orzeczenia (wyroku) Sądu Rejonowego-Sądu Pracy w Malborku z dnia 29 października 1998 r. Sąd ten podał, że powód w pozwie dochodził zasądzenia od Rolniczej Spółdzielni Produkcyjnej „W.” w G. wynagrodzenia w kwocie 6.500 zł. Powód rozszerzył następnie powództwo, wnosząc o ustalenie prawa do pobierania dodatku stażowego w wysokości 20% miesięcznego wynagrodzenia pobieranego w okresie od 1 maja 1995 r. do 31 stycznia 1998 r. Nie potrafił podać wartości „majątkowej” roszczenia, o które rozszerzył powództwo. Strony i Sąd Rejonowy traktowały to roszczenie jako powództwo o zapłatę. Powód wniósł apelację, a Sąd zobowiązał go do uzupełnienia jej braków formalnych przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia. Pełnomocnik powoda oświadczył, że przedmiotem zaskarżenia jest rosz-

czenie o zapłatę kwoty 6.500 zł tytułem wynagrodzenia i o zapłatę dodatku stażowego w wysokości 20% wynagrodzenia miesięcznego. Uznawszy, że powód nie uzupełnił braku formalnego apelacji Sąd Okręgowy odrzucił ją na podstawie art. 368 KPC i art. 373 zdanie trzecie KPC.

Od tego postanowienia powód wniósł kasację, podnosząc zarzut naruszenia art. 368 zdanie końcowe oraz art. 370 KPC.

Strona pozwana wniosła o oddalenie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest uzasadniona. Zgodnie z art. 368 KPC w sprawach o roszczenia majątkowe należy podać w apelacji wartość przedmiotu zaskarżenia. W apelacji powoda nie wskazano wartości przedmiotu zaskarżenia. Należy rozważyć, czy brak ten został uzupełniony na wezwanie Sądu drugiej instancji. Pismo procesowe pełnomocnika powoda nie wskazuje tej wartości w sposób jednoznaczny. Trzeba jednak podkreślić, że poprzez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia apelacją nie można dopiero po wydaniu wyroku przez sąd pierwszej instancji wskazywać, jakiego roszczenia dochodził powód, ani też go zmieniać. Jeżeli powód nie określił nigdy w postępowaniu pierwszoinstancyjnym (kwoty) drugiego ze zgłoszonych roszczeń, wskazanie tej kwoty dopiero w apelacji pozbawione byłoby znaczenia. Jeżeli sąd pierwszej instancji określił żądanie powoda jako żądanie zapłaty, to nie powinno być wątpliwości, w świetle uzasadnienia wyroku, jakiej kwoty dotyczy oddalenie powództwa. Nie można usuwać tego rodzaju wątpliwości poprzez żądanie wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia. Uzupełnienie braku formalnego apelacji w taki sposób, jaki uczynił to pełnomocnik powoda można uznać za nieprecyzyjne, ale nie ma podstaw do stwierdzenia, że brak nie został uzupełniony. Ułomna postać uzupełnienia braku nie stoi też na przeszkodzie rozpoznaniu apelacji.

Wobec powyższego należało uchylić zaskarżone postanowienie jako tamujące dalsze postępowanie w sprawie (art. 393¹³ § 1 KPC).

=====